

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ
(pierwsza izba)
z dnia 14 września 2010 r.

Sprawa F-52/09

Delfina Da Silva Pinto Branco
przeciwko
Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Służba publiczna — Urzędnicy — Zatrudnienie — Urzędnik na okresie próbnym — Zwolnienie po okresie próbnym — Prawo do obrony — Ocena zdolności do należytego wypełniania obowiązków — Kontrola sądowa

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 236 WE i art. 152 EWEA, w której D. Da Silva Pinto Branco żąda, przede wszystkim, stwierdzenia nieważności decyzji Trybunału Sprawiedliwości z dnia 24 października 2008 r. w sprawie rozwiązania z nią stosunku pracy po okresie próbnym oraz zasądzenia od instytucji zadośćuczynienia na jej rzecz za krzywdę wyrządzoną zwolnieniem.

Orzeczenie: Skarga zostaje oddalona. Skarżąca zostaje obciążona całością kosztów.

Streszczenie

1. *Urzędnicy — Skarga — Akt niekorzystny — Pojęcie — Czynność przygotowawcza — Środki podjęte w trakcie okresu próbnego urzędnika — Wylączenie (regulamin pracowniczy, art. 34, 90, 91)*

2. *Urzędnicy — Zatrudnienie — Okres próbny — Zwolnienie po okresie próbnym — Żądanie wysłuchania urzędnika na okresie próbnym oraz oceniającego — Odmowa — Naruszenie zasady przestrzegania prawa do obrony, obowiązku staranności i obowiązku wspomagania — Brak (regulamin pracowniczy, art. 24, art. 34 ust. 3)*

3. *Urzędnicy — Zatrudnienie — Okres próbny — Ocena wyników — Ocena przydatności urzędnika na okresie próbnym — Kontrola sądowa — Granice (regulamin pracowniczy, art. 34)*

1. Aktami lub środkami niekorzystnymi są jedynie takie akty lub środki, które wywołują wiążące skutki prawne mogące bezpośrednio i natychmiastowo wpłynąć na interesy skarżącego, zmieniając w istotny sposób jego sytuację prawną. W przypadku aktów bądź decyzji, których wydanie następuje w kilku etapach, w szczególności po zakończeniu postępowania wewnętrznego, aktami zaskarżalnymi są co do zasady jedynie te akty, które w sposób definitywny określają stanowisko instytucji po zakończeniu owego postępowania, z wyłączeniem aktów tymczasowych, które służą jedynie przygotowaniu wydania

ostatecznej decyzji. Tym samym, jeśli chodzi o skargi urzędników, z aktami przygotowującymi decyzję nie wiążą się niekorzystne skutki w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego. Tak jest w przypadku sprawozdań z okresu próbnego oraz opinii komitetu ds. sprawozdań, stanowiących podstawę do wydania decyzji o zwolnieniu urzędnika na okresie próbnym.

(zob. pkt 32–34)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-69/92 Seghers przeciwko Radzie, 24 czerwca 1993 r., Rec. s. II-651, pkt 28; sprawa T-324/02 McAuley przeciwko Radzie, 17 grudnia 2003 r., RecFP s. I-A-337, II-1657, pkt 28; sprawa T-394/03 Angeletti przeciwko Komisji, 11 kwietnia 2006 r., Zb.Orz.SP s. I-A-2-95, II-A-2-441, pkt 36; sprawa T-95/04 Lavagnoli przeciwko Komisji, 17 maja 2006 r., Zb.Orz.SP s. I-A-2-121, II-A-2-569, pkt 33

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawy połączone F-27/06 i F-75/06 Lofaro przeciwko Komisji, 24 maja 2007 r., Zb.Orz.SP s. I-A-1-155, II-A-1-835, pkt 58

2. W kontekście zwolnienia urzędnika na okresie próbnym, odmowa przychylenia się przez organ powołujący do wniosku o jego wysłuchanie oraz o wysłuchanie oceniającego nie może stanowić o naruszeniu zasady przestrzegania prawa do obrony oraz zasady kontradyktryjności, obowiązku staranności czy art. 24 regulaminu pracowniczego.

Zasada przestrzegania prawa do obrony w postaci określonej w art. 34 ust. 3 regulaminu pracowniczego nie może bowiem oznaczać, że na organie powołującym ciąży ogólny obowiązek wysłuchania urzędnika na okresie próbnym przed podjęciem decyzji o zwolnieniu, i to nawet wówczas, gdyby komitet ds. sprawozdań wyraził takie życzenie.

Z kolei obowiązek staranności, odzwierciedlający równowagę praw i obowiązków, którą regulamin pracowniczy stworzył w zakresie stosunków między organem publicznym a pracownikami służby publicznej, wymaga, by podejmując decyzję w sprawie sytuacji urzędnika, administracja brała pod uwagę wszystkie okoliczności mogące wpłynąć na tę decyzję, przy czym powinna mieć na względzie nie tylko interes służby, ale również interes danego urzędnika. Tak jest w przypadku, gdy podejmuje ona decyzje w przedmiocie sprawozdań z oceny oraz uwag sformułowanych przez zainteresowanego odnośnie do tych sprawozdań, innymi słowy, w przedmiocie okoliczności dotyczących, z jednej strony, interesu służby, a z drugiej strony, zainteresowanego urzędnika na okresie próbnym.

Wreszcie obowiązek wspomagania, ciężący na administracji na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego, dotyczy obrony urzędnika przed działaniami osób trzecich, a nie przed aktami samej administracji, których kontrola została określona w innych przepisach regulaminu pracowniczego.

(zob. pkt 50–53)

Odesłanie:

Trybunał: sprawy połączone 10/72 i 47/72 di Pillo przeciwko Komisji, 12 lipca 1973 r., Rec. s. 763, pkt 16; sprawa 417/85 Maurissen przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu, 4 lutego 1987 r., Rec. s. 551, pkt 12

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-96/95 Rozand-Lambiotte przeciwko Komisji, 5 marca 1997 r., RecFP s. I-A-35, II-97, pkt 120

3. Okres próbny ma na celu umożliwienie administracji wydania konkretnej oceny co do zdatności urzędnika na okresie próbnym do pełnienia określonych obowiązków, co do jego nastawienia do wykonywanych zadań oraz wydajności jego pracy przy pełnieniu służby. Po okresie próbnym administracja powinna być w stanie, nie będąc związaną ocenami wyrażonymi przy zatrudnianiu, wydać ocenę w przedmiocie tego, czy urzędnik na okresie próbnym zasługuje na powołanie na czas

nieokreślony do pełnienia funkcji, do której aspiruje. Decyzja ta wymaga globalnej oceny kwalifikacji i zachowania urzędnika na okresie próbnym, uwzględniając zarówno elementy pozytywne, jak i negatywne ujawnione w trakcie okresu próbnego.

Administracja korzysta z szerokiego zakresu uznania w odniesieniu do oceny przydatności urzędnika na okresie próbnym i jego pracy pod kątem interesu służby. Tym samym Sąd nie może zastąpić swoją oceną oceny instytucji w odniesieniu do wyników okresu próbnego i zdatości kandydata do ostatecznego powołania na urzędnika służby publicznej, a jego kontrola ogranicza się do stwierdzenia braku oczywistych błędów w ocenie lub nadużycia władzy.

(zob. pkt 59, 61)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: ww. sprawa Rozand-Lambiotte przeciwko Komisji, pkt 112

Trybunał: sprawa 290/82 Tréfois przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości, 17 listopada 1983 r., Rec. s. 3751, pkt 24